

Buddhistforbundet

Nyhetsbrev nr. 1 2020, vesak-år 2564 etter buddhistisk tidsregning

Medarbeidere i den norske buddhistiske hjelpeorganisasjonen «Shenpen Aid» deler ut mat til 60 fattige familier i Sonada i India 1. mai

Kjære leser,

Buddhismen understreker alle tings foranderlighet: at det som kjennes fast og trygt brått kan forsvinne og at det vi aldri tenkte kunne skje plutselig inntreffer.

Korona-krisen har vist at hverken Norge, eller for den slags skyld Europa, er en trygg øy der vi kan forvente at tingene i det store og hele går som forventet. Den har brutalt slått hull på denne myten. Vi en del av en verden som nok er mer skjør og usikker enn vi liker å tenke oss.

De store tallene på døde har vi vært spart for i Norge. Tiltak fra myndighetenes side har vært lojalt fulgt opp av alle, inkluderte trossamfunnene, som i likhet med andre har lagt sine aktiviteter til hjemmene eller Internettet.

Men vi ser at korona pandemien kan ramme hardt mange steder. Ikke bare i antall døde,

men også gjennom konsekvensene for dem som mister sitt livsgrunnlag.

Den norske buddhistiske hjelpeorganisasjonen «Shenpen Aid» (<http://www.shenpen.no/>) er allerede aktiv med utdeling av mat til rammede i India og Nepal. «International Network of Engaged Buddhists» (<http://inebnetwork.org/>) i Thailand samarbeider med buddhistiske hjelpeorganisasjoner i India, Nepal, Bangladesh og Myanmar og når mange av de fattigste og hardest rammede i denne regionen. Buddhistforbundet ønsker å markere årets vesakfeiring med å støtte dette arbeidet og inviterer alle lesere av vårt nyhetsblad til å gi bidrag til korona-hjelpen til disse organisasjonene. Bidrag kan gis til kto. **1254.20.22866**.og merkes «korona-hjelp». For gaver over 500 kroner kan du benytte ordningen med «gaver med skattefradrag».

Vesak - vi minnes Buddhas fødsel, oppvåkning og nirvana

Utgangspunktet for buddhismen er buddhas oppvåkning under bodhi-treet for over 2500 år siden. Siden den gang har millioner av mennesker over hele verden latt seg inspirere av buddhas åndelige gjennombrudd og selv gått veien som fører til realisering av vår dybeste natur.

Det er derfor naturlig at de store hendelsene i Buddhas liv, og da særlig hans oppvåkning, har blitt markert som høytidsdager av buddhister ned gjennom tidene.

Pilegrimer i Tibet (Lhasa) under vesak på 1940-tallet

I Tibet har man feiret Buddhas fødsel den 7. dag i den fjerde måned (ca. mai) ifølge den tibetanske kalender, mens den 15. dag i samme måned (1) har markert Buddhas oppvåkning og hans død, eller som vi buddhister vil si, hans parinirvana – inngang i nirvana.

I sin bok «syv år i Tibet» gir Heinrich Harrer noen glimt av hvordan denne høytiden ble markert den gangen da han bodde i dette landet:

«Den fjerde måned i det tibetanske år blir regnet som hellig fordi Buddha ifølge tradisjonen både ble født og døde i denne måned. ... igjen kommer tusenvis av pilegrimer til Lhasa. Lingkhör er skueplassen for er skueplassen for strålende prosesjoner, og de troende måler med sin kroppslengde de åtte kilometerne rundt den «hellige ring». Det tar opp til elleve dager, og gjennomsnittlig fen hundre ganger om dagen kaster de seg over ende på den støvete gaten eller på Tschagporis steinstier. Ordene «om mani padme hum» ligger på alle pilegrimers lepper. På de botferdige er det

ingen standsforskjell. Der kneler Dalai Lamas og regenten drar rundt Lingkhör. Bedende skrider ved siden av en nomadekvinne, og selv om de bærer forskjellig klededrakt, er inderligheten i hengivelsen like brennende. Først når dagens mål er nådd, blir forskjellen på folk merkbar igjen. ...

Den 15. dag i den fjerde måned, Buddhas dødsdag, når trafikken på Lingkhör sitt høydepunkt. En uendelig rekke av telter er slått opp langs gaten, og tiggende nomader har sikret seg de beste plassene. I det øyeblikk solen bryter fram, setter en strålende prosesjon seg i bevegelse: alle regjeringsmedlemmene med unntagelse av Dalai Lama og regenten drar rundt Lingkhör. Bedende skrider de langsomt forbi det tette tilskuerskarene på begge sider. I deres kjølvann følger tjenere med store sekker og deler ut kobbermynter blant mengden. Ingen tigger går tomhendt tilbake. Det er ikke bare de trengende som får almisser, jeg så også mange av våre arbeidere og håndverkere rekke ut hånden. Ingen av de rundt fem tusen som nyter godt av denne utdelingen, syntes å skamme seg over det. Hele dagen blir det ødslet med pengegaver, og alle rike, også kinesere, nepalesere og muhammedanere, er like slepphendte. Tsampa og forskjellige andre levnedsmidler blir også delt ut blant tilskuerne.» (2)

Heinrich Harrer nevner også at det i denne måneden var strengt forbudt å slakte dyr. Tradisjonen med å gi gaver synes å være meget gammel.

Vesak-feiring i Sri Lanka

Blant singaleserne i Sri Lanka, hvor feiringen av Buddhas fødsel er dokumentert så tidlig som 100 år f.Kr., synes det også som forskjellige barmhjertighetsgjerninger har hatt en vik-

tig plass. Krøniken Mahavamsa forteller f.eks. om kongen Sena II (851-885) at han feiret vesak-festivalen med de fattige og at han ga dem de de ønsket av mat, drikke og klær. (3)

Den kinesiske munken Fa Hien dro på en reise til India som varte fra 399 til 414 og han beretter (4) om hvordan buddhistene der feiret Buddhas fødsel. Han forteller at de arrangerte prosesjoner med vakkert dekorerte vogner hvor det ble plassert statuer av Buddha og forskjellige bodhisattvaer. Munker og lekfolk samlet seg i de store byene. Det var sang og musikk og man ofret blomster og røkelse og man tente lamper som lyste hele natten. Det ble også åpnet hus hvor det ble delt ut mat og medisiner til alle trengende. Her kunne alle som var syke bli undersøkt av leger og ellers få den hjelp de måtte trenge.

Når det gjelder feiringen av Buddhas fødsel i Kina ser det ut som den i store trekk har fulgt tradisjonene som ble etablert i India med prosesjoner, sang og musikk og ofringer osv. Et viktig element i feiringen av buddhas fødsel i buddhistiske templer i Øst-Asia er skikken med å øse vann over en liten statue av den nyfødte Shakyamuni Buddha plassert i et lite blomsterprydet vannbasseng foran alteret. Opprinnelsen til denne tradisjonen er en legende som forteller at det regnet nektar fra himmelen da Buddha ble født. (5) Ellers er det vanlig at kinesiske templer serverer et vegetarisk festmåltid til alle besøkende på denne dagen.

Årets bading av Buddha i Jadebuddhaens tempel i Shanghai

Den noe kompliserte situasjonen når det gjelder tidspunktet for feiringen av Buddhas fødsel har ikke blitt enklere ved at forskjellige

buddhistiske land har forskjellige kalendere. Dette har noen ganger ført til at vesak fullmånen har falt på forskjellige tidspunkt som når Sri Lanka og Thailand markerer høytiden med en måneds mellomrom. For at buddhister skal kunne samle seg om en bestemt dag for å feire Buddhas fødsel og de andre store begivenhetene i hans liv, har «Det buddhistiske verdensfellesskap» (World Fellowship of Buddhists) vedtatt at vesak-feiringen skal foregå på fullmånedagen i mai. Dette innebærer at en har valgt å legge størst vekt på den singalesiske tradisjonen. Men ettersom alle buddhistiske tradisjoner har valgt å feire Buddhas fødsel i den måneden som faller sammen med mai synes dette å være et heldig valg som de fleste buddhister kan enes om.

Fra feiringen av vesak i FNs hovedforsamling i 2018

En viktig milepæl i vesak-tradisjonen skjedde 15. desember 1999, på FNs generalforsamlings 54. sesjon, da Generalforsamlingen vedtok å inkludere feiringen av Vesak i sin kalender over offisielle markeringer (Resolusjon 54/115 – Norge var forresten ett av landene som fremmet resolusjonen). Feiringen er blitt holdt årlig på FNs hovedkvarter i New York og dets regionale kontorer over hele verden. I 2000 ble for første gang FNs Vesak-dag høytidelig markert på FNs hovedkvarter, New York, med representanter for buddhistiske tradisjoner fra 34 land.

Noter

- 1/ ss. 147-148 i G. Tucci: The Religions of Tibet, London 1980
- 2/ ss. 222-223 i H. Harrer: Syv år i Tibet, Oslo 1953
- 3/ s. 275 i W. Rahula: History of Buddhism in Ceylon, Colombo 1956
- 4/ s. 79 i Records of Buddhistic Kingdoms, trans. J. Legge
- 5/ ss. 109 / 368 i H. Welch: The Practice of Chinese Buddhism, Cambridge Mass. 1967

Lama Changchub Tsering

Lama Changchub Tsering – tibetansk buddhistisk lærer i Norge

Lama Changchub Tsering er hovedlama for Karma Tashi Ling buddhistsamfunn og har ledet denne organisasjonen i et kvart århundre, så vi syntes det var på tide at Buddhistforbundets nyhetsbrev (BNB) gjorde et intervju med ham.

BNB: Du kom til Norge i 1992. Kan du si litt om bakgrunnen for at du kom hit?

LCT: På den tiden var Lama Talo (som kom fra det tibetanske Sonada-klosteret i India) hovedlama for Karma Tashi Ling. Han hadde en venn som var munk i klosteret og som også var min onkel. Jeg var da munk og holdt på å gjennomføre det tradisjonelle tre-års retrettet i klosteret. Lama Talo, som hadde hørt om meg gjennom denne forbindelsen, oppsøkte meg i retrettet og oppfordret meg til å komme til Norge når retrettet var slutt for å bistå ham i virksomheten der. Jeg var ikke så interessert i å flytte til Norge da. Det jeg hadde hørt var at det var et land i utkanten av Europa med mør-

ketid det ene halvåret og midnattssol det andre. Så jeg ba om betenkningstid. Klosterets leder, som på den tiden var Bokar Rinpoche, ba også om at jeg dro til Norge for å assistere Lama Talo, så da tenkte jeg at jeg fikk prøve. Så etter en tid var jeg i Norge. Inntrykket jeg fikk var at det var et fredelig land med mye natur – noe jeg likte. Jeg hadde likevel ikke bestemt meg for å bli i Norge da Lama Talo døde i 1994. Med ett var ansvaret for Karma Tashi Ling falt på mine skuldre – og da var et nytt sted ikke lengre noe alternativ. Etter hvert har jeg blitt vant til Norge: Menneskene, været, og maten. Jeg setter pris på alt som er bra her: Rent vann, naturen, stillheten og at det er rom for privatliv – alt sammen ting det ikke er så mye av i India.

BNB: Kan du fortelle litt om din egen bakgrunn og oppvekst?

LCT: Jeg kommer fra en tibetansk flyktningfamilie og er født i Nepal. Da jeg var et par år gammel flyttet familien til Darjeeling i India hvor jeg vokste opp. 18 år gammel ble jeg munk i klosteret som Kalu Rinpoche – en fremstående tibetansk lama – hadde etablert i landsbyen Sonada utenfor Darjeeling. Hvorfor valgte jeg å bli munk? Noe av bakgrunnen var at min far ble alvorlig syk. Hans bror som var munk i dette klosteret, tilbød seg å pleie ham der. I India er det ikke mulig å få pleie på et sykehus hvis du er syk og ikke har penger, så min far takket ja til dette tilbudet. Jeg ble med for å hjelpe ham mens min mor måtte forsørge resten av familien. Etter hvert ble han sengeliggende og til slutt døde han. Møtet med Kalu Rinpoche gjorde sterkt inntrykk på meg og det var hans velsignelse sammen med opplevelsen av tapet av min far som gjorde at jeg valgte å slutte meg til munkefelleskapet i Sonada.

BNB: Kan du si noe om opplæringen du fikk i klosteret?

LCT: Klostet i Sonada la ikke så mye vekt på akademiske studier som på det å lære om buddhistisk praksis. Jeg lærte de forskjellige ritualtekstene og gjorde pujaer og ritualer som utøves i et tibetansk kloster. I kagyù skolen, som klosteret tilhører, legges det stor vekt på den såkalte «forskolen» (tib. ngöndro) som er en intensiv praksis der du bl.a. gjør 100.000 prostrasjoner sammen med bønner der du tar Tilflukt. Jeg lærte også åndelige øvelser der du

lærer å påta deg andres lidelse i bytte med egen lykke (tib. lojong). Vi gjorde mye strukturert felles praksis, bl.a. resitasjon av sutraer. Ellers deltok jeg sammen med munkene i de månedlige og årlige dagene med spesielle seremonier og pujaer. Jeg leste også tekster om «den gradvise veien» (tib. lam-rim) der Gambopas «Juvelsmykke» (fra 1100-tallet) regnes som en særlig sentral tekst innenfor kagyu-tradisjonen av tibetansk buddhisme. Viktig for min utvikling som munk var også Kalu Rinpoches muntlige veiledning.

På denne tiden bodde jeg i perioder også sammen med min onkel, Lama Gyaltsen, på tibetanske buddhistsentre i andre land. Bl.a. var jeg to år på et senter i byen Ipoh i Malaysia. Senere var jeg også på sentre i Hong Kong og Taiwan og gjorde også en tre måneders reise i Tibet. Etter oppholdet i Taiwan dro jeg tilbake til Sonada for å gjennomføre det tradisjonelle tre-års retrettet i klosteret der.

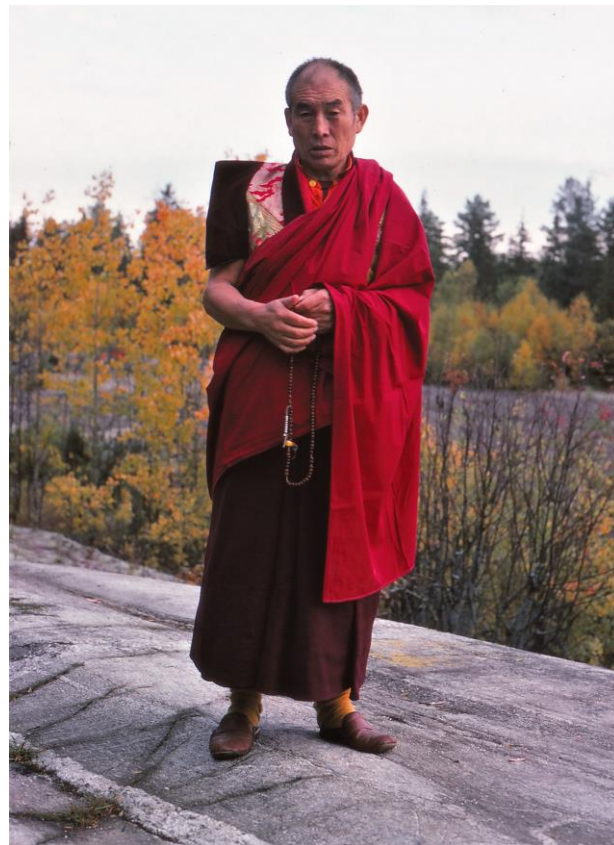
BNB: Kan du si litt om hva dette retrettet gikk ut på?

LCT: Vi var 20 munkere som gjorde dette retrettet der vi var isolert fra omverdenen i en periode på tre år og tre måneder. Dagene var delt inn i fire perioder der vi gjorde individuell praksis og fire perioder der alle 20 munkene gjorde praksis sammen. Vi gjorde bl.a. «forskole» (tib. Ngöndro) praksis. Noe buddhistisk praksis er felles for alle skoler av buddhisme og noe er spesifikk for bestemte retninger. Vi praktiserte de seks yogapraksiser som stammer fra den indiske yoginien Niguma (kvinnelig yogautøver som levde på 1000-tallet i Kashmir) og som bl.a. består av utviklingen av «indre varme» (tib. tum-mo). Ellers praktiserte vi både mantraresitasjon og meditasjon med og uten form (tib. kye-rim / dzog-rim). I det hele tatt er retrettet en periode med intensiv praksis hver eneste dag.

Det var Kalu Rinpoche som foreslo at jeg gjorde tre-års retrettet. De første seks månedene var ikke lette, men etter hvert fant jeg meg til rette i denne situasjonen. Det var også en god støtte å gjøre dette sammen med de andre deltakerne i retrettet. Hva fikk jeg ut av dette? Jeg lærte utholdenhet, ikke minst lærte jeg å utvikle mental styrke og stabilitet. Samtidig følte jeg at dette ikke var nok. Jeg følte at jeg trengte å fortsette med retrett, men nå retrett alene siden jeg nå hadde fått med meg erfa-

ringen med felles retrett. Å være ute av retrettet etter så lang tid var en merkelig opplevelse. De første tre ukene var vanskelige, men så ble jeg igjen vant til det vanlige livet som munk.

På denne tiden begynte jeg også å forberede meg på å dra til Norge for å bli assisterende munk på Karma Tashi Ling.

Karma Tashi Lings første lama: Lama Talo

BNB: Hva var formålet med å komme til Karma Tashi Ling?

LCT: Jeg var invitert av Lama Talo og styret i Karma Tashi Ling. Grunnlaget for å være her var å bidra til å oppfylle den oppgaven Lama Talo hadde påtatt seg da han kom til Norge i 1977, nemlig å etablere buddhismen i Norge. Det ble min oppgave å videreføre og utvikle dette Dharma-arbeidet. Viktig for meg var rådet som jeg fikk fra læremesteren min i tre-års retrettet: «Hold deg til ett sted!» Hans tanke var at bare den som er villig til å satse på ett sted, i stedet for å reise fra sted til sted, vil oppnå virkelige og varige resultater. De som ikke kan slå seg ned noe sted kan i verste fall ende opp med at de oppgir sin oppgave og til og med legger av seg munketøyet.

BNB: Hva slags inntrykk sitter du igjen med når det gjelder nordmenn som buddhister (sammenlignet med kineserne i Sørøst-Asia)?

LCT: Det som kjennetegner nordmenn er at de er smarte folk. De har en sekulær innstilling og har ikke lett for å tro på ting. De er i det hele tatt nokså skeptiske. Men de er ærlige folk, lovlidige og lojale overfor myndigheter. Kanskje litt forskjellige i så måte fra folk i Syd-Europa? Måten de blir interessert i buddhismen på er ofte møter med buddhistiske lærere som har gjort inntrykk på dem. Noen har også blitt opptatt av buddhisme gjennom bøker. De er folk som er søkende og ikke tilfreds med materiell suksess. Noen orienterer seg også mot buddhismen gjennom aktiviteter som yoga og taiji. Meditasjon er for de aller fleste buddhistisk praksis. Medfølelse og nestekjærlighet er også en viktig side ved buddhismen for mange.

Når det gjelder kineserne jeg møtte har de sterk tro på buddhismen og de uttrykker denne helt konkret gjennom hengivenhetsøvelser. De er også opptatt av å gjøre fortjenstfulle handlinger (tib. sō-nam) noe som inkluderer ofringer til Sangha. En side ved dette er å invitere munkene til middag – gjerne på restauranter. Dette kan selvfølgelig være hyggelig, men også ikke så bra når en spiser for mye hver dag og legger på seg.

BNB: Tilbake til det du sa om medfølelse og nestekjærlighet. For noen år siden (2009) etablerte du en buddhistisk humanitær organisasjon. Hva var bakgrunnen for det?

LCT: Organisasjonen har navnet «Shenpen Aid» og har som formål å hjelpe fattige mennesker i Himalaya-området med helse og utdanning. Vi har prosjekter i India og Nepal som dere kan lese om på vår hjemmeside (www.shenpen.no). Norge er et rikt land hvor vi nyter godt av en velstand som ligger langt over levekårene for mennesker i utviklingsland. Tanken min var at vi må bruke denne muligheten til å hjelpe andre som har det vanskeligere enn oss selv. Om vi kan hjelpe fattige mennesker på denne måten gjør vi vårt buddhistiske arbeid her i Norge mer helhetlig. Dette er en helt avgjørende del av Karma Tashi Lings virksomhet.

BNB: Når du ser tilbake på et kvart århundre med virksomhet i Norge hva føler du at du har oppnådd?

LCT: Uansett hva vi måtte ha oppnådd er det noe vi har fått til som et team. Det handler om at dyktige og oppriktige folk kommer sammen for å utrette noe i fellesskap. Arbeidet med «Shenpen» går bra og det er jeg svært glad for. Det er også godt å se at mange mennesker har fått et bedre liv gjennom å praktisere buddhisme. Hver eneste person som gagnar av buddhismen gjør arbeidet vårt meningsfylt. Vi har bygd et nytt tempel som ble innviet i 2015. Det har gitt oss bedre muligheter til å ta imot besøkende lærere og deltakere på undervisning. Vi kan også huse besøkende lærere her på senteret og er ikke lengre avhengig av privat innlosjering. Vi må heller ikke glemme at tempelet også gir oss bedre muligheter til å ta imot besøkende skoleklasser. Når det gjelder beliggenheten til tempelet her i utkanten av Oslo kan jeg ikke se at den gjør noen

Lama Changchub i Ladakh

forskjell. Vi hadde tidligere senteret Paramita midt i Oslo sentrum. Min erfaring er at deltakelsen på kursen har vært den samme på begge disse stedene.

Tegning av Karma Tashi Ling tempelet med prosjekterte tempelboliger (til høyre i bildet)

BNB: Karma Tashi Ling har en stund arbeidet med å utvide tempelet med boliger. Kan du si noe om dette prosjektet?

LCT: I dag bor det, i tillegg til meg, tre lekbbuddhister i tempelet. Det er alt det er plass til. Vi ser at med flere beboere kan vi etablere et åndelig fellesskap med mennesker som kan delta i den daglige fellespraksisen i tempelet. Dette vil være godt for dem som er seriøst interessert i å praktisere Dharma. Det vil også gjøre det lettere for andre som bor langt borte ved at de kan bo her når de deltar i kurser ol. (billigere og mer praktisk enn å bo på hotell). Boliger ved tempelet (planen er ca. 19 mindre og større boenheter) vil gjøre tempelprosjektet komplett og skape grunnlag for en virkelig oppblomstring av det buddhistiske fellesskapet. Det at mange mennesker lever sammen og praktiserer Dharma i fellesskap vil gjøre at denne tradisjonen virkelig kan utvikle seg i dette landet. Jeg håper derfor inderlig at vi vil lykkes med dette prosjektet.

«Bønn er ikke nok»

Dalai Lama om hvorfor vi må bekjempe koronaviruset med medfølelse.

Noen ganger ber venner meg om å hjelpe til med et eller annet problem i verden ved å bruke noen "magiske krefter." Jeg forteller alltid at Dalai Lama ikke har noen magiske krefter. Hvis jeg hadde det, ville jeg ikke føle smerter i bena eller hatt vondt i halsen. Vi er alle de samme som mennesker, og vi opplever den samme frykten, de samme håp, og den samme usikkerheten.

Det buddhistiske perspektivet understreker at alle levende vesener møter lidelse og realitetene sykdom, alderdom og død. Men som mennesker har vi kapasitet til å bruke tankene våre til å overvinne sinne, panikk og grådighet. De siste årene har jeg lagt vekt på det jeg kaller "emosjonell nedrustning": å prøve å se ting realistisk og tydelig, uten den forvirringen som kommer av frykt eller sinne. Hvis et problem har en løsning, må vi jobbe for å finne den; hvis ikke, trenger vi ikke kaste bort tid på å tenke på det.

Vi buddhister tror at alt i hele verden eksisterer i gjensidig avhengighet. Derfor snakker jeg ofte om universelt ansvar. Utbruddet av dette forferdelige koronaviruset har vist at det som skjer med en person snart kan påvirke alle andre vesener. Men det minner oss også om at en medfølende eller konstruktiv handling - enten du jobber på sykehus eller bare holder avstand - har potensialet til å hjelpe mange.

Den 14. Dalai Lama: Tenzin Gyatso

Helt siden det kom nyheter om koronaviruset i Wuhan, har jeg bedt for mine brødre og søstre i Kina og overalt ellers. Nå kan vi se at ingen er immun mot dette viruset. Vi er alle bekymret for våre kjære og for fremtiden, både for ver-

densøkonomien og våre egne hjem. Men bønn er ikke nok.

Denne krisen viser at vi alle må ta ansvar der vi kan. Vi må kombinere motet leger og sykepleiere viser med utgangspunkt i empirisk vitenskap for så å begynne å snu denne situasjonen og forebygge at vi i fremtiden skal stå overfor flere slike trusler.

I denne tiden med stor frykt, er det viktig at vi tenker på de langsiktige utfordringene - og mulighetene - for hele kloden. Fotografier av vår verden fra verdensrommet viser tydelig at det ikke er reelle grenser på vår blå planet. Derfor må vi alle ta vare på den og arbeide for å forhindre klimaendringer og andre destruktive krefter. Denne pandemien fungerer som en advarsel om at bare ved å komme sammen med en koordinert global respons, vil vi kunne møte de enestående store utfordringene vi står overfor.

Vi må også huske at ingen er fri for lidelse, og strekke ut våre hender til andre som mangler hjem, ressurser eller familie for å få beskyttelse. Denne krisen viser oss at vi ikke er atskilt fra andre - selv når vi bor fra hverandre. Derfor har vi alle et ansvar for å utvise medfølelse og hjelp.

Som buddhist er jeg overbevist om prinsippet om forgjengelighet. Etter hvert vil dette viruset bli borte, slik jeg har sett kriger og andre forferdelige trusler ta slutt i løpet av min levetid, og vi vil ha muligheten til å gjenoppbygge vårt globale samfunn slik vi har gjort mange ganger før. Jeg håper inderlig at alle kan være trygge og beholde roen. I denne usikkerhetens tid er det viktig at vi ikke mister håpet og tiltroen til den konstruktive innsatsen som så mange gjør.

(Først Publisert i Time Magazine 14. april 2020)

Buddhistmunk i Myanmar bidrar til pavens koronavirus-fond

Korona-krisen er global og rammer alle uansett religion eller livssyn. Utfordringen med å håndtere krisen bringer også religioner sammen slik denne artikkelen forteller som vi har

sakset fra Vatikanets hjemmeside (<https://www.vaticannews.va/>):

Myanmars fremtredende buddhistmunk, Ashin Nyanissara, kjent som Sitagu Sayadaw, har gitt et bidrag på 10.000 dollar til nødhjelpsfondet som pave Frans nylig opprettet for mennesker og samfunn som ble rammet av Covid-19-pandemien.

Under en seremoni som ble holdt i «Det hellige hjertes» katedral i Mandalay Erkebispedømme, mottok erkebiskop Marco Tin Win beløpet fra Sitagu Sayadaw 16. april.

Munken ga også poser med ris, matolje, bønner, løk og salt til barnehjem og andre i nød i Mandalay erkebispedømme.

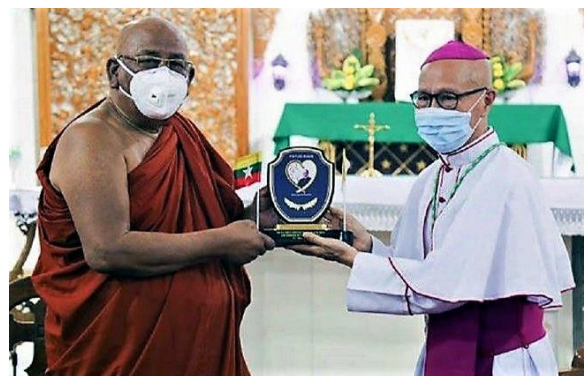
Han sa at han bidro som et uttrykk for medfølelse som er felles for alle religioner - buddhisme, kristendom, islam og hinduisme.

"Alt vi trenger å gjøre er å jobbe hånd i hånd basert på en felles plattform for å håndtere Covid-19 og utføre veldedighetsarbeid gjennom solidaritet," sa Sitagu Sayadaw.

Erkebiskop Tin Win sa: «Som en ekte venn er jeg imponert over bidragene hans, og det viser velvilje og solidaritet med mennesker som er mest i nød i krisetider. Hans bidrag sender en melding om harmoni mellom troskap til mennesker over hele landet.»

Munken donerte også ris og andre matvarer til eldrehjem, en døvstum skole, en kreftstiftelse, og til barnehjem og internt fordrevne over hele landet.

Buddhistlederen hadde et privat møte med pave Frans under hans besøk i Myanmar i november 2017. Han møtte også pave Benedict XVI i Roma i 2011.

Sitagu Sayadaw sammen med erkebiskop Marco Tin Win

Theravada-munker i Skiptvet

Byggevirksomhet i Skiptvet

Byggeprosjekter er noe som hører med når buddhismen skal bygges i Norge. Ute i Skiptvet ligger Lokuttara Vihara med en monastisk sangha på fem: tre bhikkhuer (munker) og to angarikaer (postulanter). Nå bygges fire hytter (kuti) hver med en plass til en munk og en hall

Meditasjonshallen begynner å ta form

for felles meditasjon (sala). Opprinnelig var det planlagt en langt større hall, men den som bygges nå er kanskje vel så bra dimensjonert til dagens behov (og budsjett). Med 70m2 bør den kunne fungere bra til de daglige aktivitetene. Alt dette ventes å stå klart i juni måned. Bygningene er ikke inspirert så mye av østlige tradisjoner slik det ofte er tilfellet i buddhistiske sammenhenger. Det som bygges her er derimot eksempler på moderne skandinavisk arkitektur.

Model av meditasjonshallen

Lysfest på Karma Tashi Ling buddhistsenter

Lørdag 7. desember 2019 var tempelhallen på Karma Tashi Ling buddhistsenter igjen åsted for Buddhistforbundets lysfest. Gamle og nye venner fra våre forskjellige grupperinger var samlet til et par timers samling med blant annet meditasjon ledet av Pemananda Thero, tekstlesning av anagarika Misha og tilfluktsresitasjon ledet av munkene fra Wat Thai, det burmesiske tempelet og Oslo Buddhist Vihara. Peter Davami ledet oss i resitasjonen av Hjerterutra slik Gordon Geist har gjort i mange år tidligere. Nonnen Miao Neng ledet en gruppe fra BLIA i buddhistisk resitasjon på kinesisk.

Buddhister fra BLIA på lysfesten 7. desember

Vi fikk også presentasjoner i ord og bilder fra Buddhistforbundets generalsekretær og fra flere av grupperingene - blant annet vertskapet Karma Tashi Ling som planlegger et større

boligprosjekt på stedet. Dharmachari Shrad-dhapa fra Triratna fellesskap avsluttet med en presentasjon fra Taiwan hvor han studerer kinesisk språk.

Våre to konsulenter: Ingrid og Wut Hmon hadde forberedt mat i underetasjen så ingen gikk sultne hjem fra feiringen.

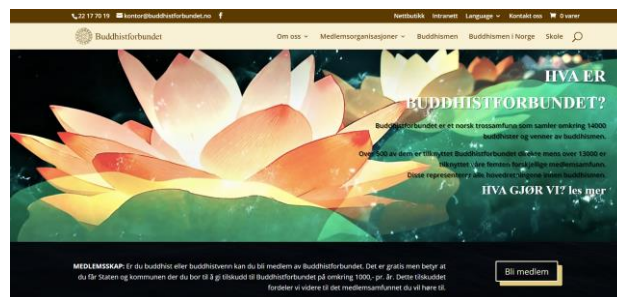
Lysfesten ble første gang arrangert i 1979 så dette har nå blitt en 40 år lang tradisjon. Jubileet sparer vi til 50 års dagen, men historien så langt har vel vist at feiringen har sin berettigelse i vår norske buddhistmiljø.

Buddhistforbundets klima-ambassadør på toppmøte i Madrid

Klimatoppmøtet i 2019 ble gjennomført 2. – 13. desember i Madrid. Vår "klima-ambassadør" Dennis Jagestad stilte også opp i år. Han er den buddhistiske representanten i det inter-religiøse klimanettverket her i Norge. Han deltar også som vår representant med støtte fra Buddhistforbundet på klima toppmøtet. Vi er til stede på mange arenaer og dette er definitivt en meget viktig en. Globale utfordringer kaller på samarbeider mellom religioner og livssyn så denne innsatsen setter vi stor pris på.

Fra venstre: Einar Tjelle, assisterende generalsekretær i Mel-lomkirkelig råd, imam Ibrahim Saidy, Daru Salaam Islamic Centre, Ingrid Rosendorf Joys, generalsekretær i STL, Dennis Jagestad, Buddhistforbundet

Ny nettside på lufta

Buddhistforbundet har en stund jobbet med å utvikle en ny nettside. Den kom på lufta 15. februar og kan ses her:

www.buddhistforbundet.no

Siden ser helt annerledes ut enn den gamle og tar sikte på å nå forskjellige målgrupper med litt forskjellige budskap. På OM OSS er medlemmer i styre, sekretariat og kontor presentert med cv og bilde. Vi tar sikte på å bli en mer åpen organisasjon for våre medlemmer såvel som andre. Vi har videre grundige presentasjoner av våre medlemssamfunn som vi oppfordrer dere til å ta en titt på.

Vi har også produsert filmer om de fire edle sannheter og kvinner og buddhisme. Vi har også en oversikt over de viktigste høytidene som feires av buddhister og ikke minst - vi har nå en nettbokhandel der du nå kan kjøpe bøker direkte på nettsiden.

Ellers har vi husket på skolen som er viktig på grunn av buddhismedelen i KRLE og RE fagene. Her er det allerede lagt ut bøker, musikkvideoer, filmer og tekster - og mer vil komme etter hvert.

Vi håper at du ta en titt på den nye nettsiden. Vi hører gjerne fra deg med kommentarer og forslag til videre utvikling av siden.

Besøk i Dhammakaya tempel

Buddhistforbundet har som formål å "samle buddhister og buddhistvenner av alle tradisjoner og grupperinger i en landsomfattende fellesorganisasjon til fremme av de buddhistiske prinsipper i teori og praksis". Denne litt omstendelige setningen betyr at vi er positive til å utvide Buddhistforbundet til å inkludere flere templer og foreninger i vår organisasjon.

Sammen kan vi utrette mer enn det vi kan hver for oss. Vi har nå kontakt med thailandske templer som er interessert i medlemskap hos oss. Det synes vi er veldig hyggelig. Onsdag 19/2 var generalsekretær Egil Lothe på besøk i *Det norske Dhammakaya samfunn* som holder til i Holmestrand. Hyggelige samtaler toppet med en fin lunsj forberedt av dyktige kokker til blant andre ny abbed som hadde ankommet kvelden før.

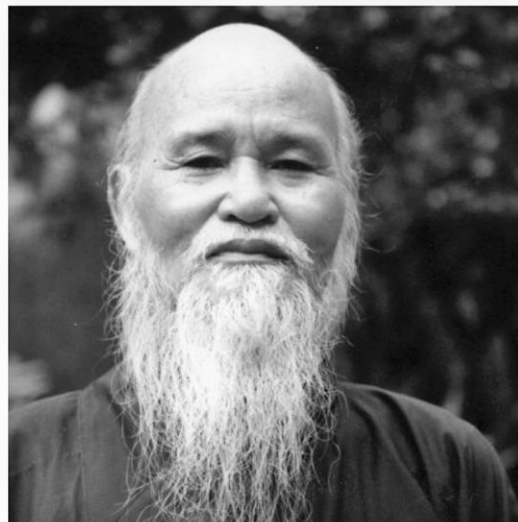

Buddhistforbundets generalsekretær møtte munker fra Dhammakaya samfunnet

Fremstående vietnamesisk munk død

Munken Thích Quảng Độ døde lørdag 22. februar 93 år gammel. Ved sin død var han leder for Vietnams forente buddhistiske samfunn (siden 2008) som representerer det selvstendige buddhistsamfunnet som Vietnams kommunistiske myndigheter forbød etter makt-overtakelsen i sør i 1975. På grunn av sin motstand mot myndighetenes behandling av buddhistene var han i perioder fengslet og det meste av sitt liv i Vietnam etter 1975 var han forvist eller satt i husarrest. Thích Quảng Độ ble i 2006 tildelt Raftoprisen for sitt arbeid for menneskerettighetene i Vietnam. Komiteen gav følgende begrunnelse: «Thich Quang Do er en intellektuell leder og en forenende kraft i sitt hjemland. Som munk, forsker og forfatter har han viet livet til å fremme rettferdighet og buddhismens budskap om ikke-vold, toleranse og medfølelse. Gjennom politiske opprop har Thich Quang Do utfordret myndighetene til dialog om demokratiske reformer, pluralisme, trosfrihet, menneskerettigheter, og nasjonal

forsoning. Dette har gitt demokratibevægelsen retning og kraft.». Flere representanter for Buddhistforbundet var til stede ved overrekelsen i Bergen som Thích Quảng Độ selv ble nektet å delta i. Vi uttrykker sorg over tapet av en av de fremste ledere for den vietnamesiske buddhismen i vår tid.

Munken Thích Quảng Độ

Ny Lov om tros- og livssynssamfunn

Fredag 17. april ble den nye *Lov om tros- og livssynssamfunn* vedtatt i Stortinget. Dette satte sluttstrek for en prosess som har pågått i en årrekke.

I juni 2019 la regjeringen frem Prop. 130 L (2018-2019). Buddhistforbundet har lagt vekt på likebehandling med Den norske kirke når det gjelder økonomisk støtte der regjeringen kom oss i møte. I høringen brukte vi videre tid på å oppfordre stortingskomiteen til å sørge for at vi blir i stand til å rydde opp i situasjonen med såkalte "dobbelmedlemmer" dvs. personer som er registrert i mer enn ett trossamfunn - med bortfall av alt offentlig tilskudd som konsekvens. Løsningen synes å ligge i at innmelding i et trossamfunn annullerer tidligere medlemskap i andre trossamfunn. Dette ligger ikke inne i den vedtatte loven, men kan imidlertid behandles i forskrift til loven som forventes iverksatt 1. januar 2021. Forslag fra opposisjonen om 40% kvinner i styrer for tros-

samfunn og 500 medlemmer for å få støtte fikk ikke flertall.

Vi har registrert en viss uro når det gjelder det offentlige tilskuddet til trossamfunn. Ingen partier, med unntak for Fremskrittspartiet, har tatt til orde for å fjerne tilskuddet til trossamfunn (annet enn å sette en nedre grense for størrelsen på støtteberettigede trossamfunn).

Vi minner ellers om Grunnlovens paragraf 16 som ble vedtatt i 2012: «Alle innbyggere i riket har fri religionsutøvelse. Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forblir Norges folkekirke og understøttes som sådan av staten. Nærmere bestemmelser om Kirkens ordning fastsettes ved Lov. Alle tros- og livssynssamfunn skal understøttes på lik linje.» Dette innebærer et ganske solid vern av vår rett til offentlig tilskudd tilsvarende den som gis til Den norske kirke (pr. medlem).

Fra høring om loven i Stortinget 12. desember. Patrik Swanstrøm fra Holistisk forbund, Elisabeth Malting fra Det mosaiske trossamfund og Egil Lothe fra Buddhistforbundet

Buddhistforbundet i korona-virusets tid

Våre medlemmer har som alle andre fått livet snudd opp ned av korona pandemien og tiltakene den har resultert i. Høytidsfeiringer så vel som daglige samlinger har blitt kansellert og aktiviteter foregår hjemme eller på zoom eller skype eller lignende medier.

Etter den 13. mars har de tre ansatte på Buddhistforbundets kontor hatt hjemmekontor. Sekretariatsmøter, arbeidsmøter og styremøter foregår nå på zoom. Et eksempel på dette er høytidsgruppen i Buddhistforbundet som planlegger årets feiringer av vesak. Denne blir som kjentgjort andre steder rent digital med bidrag fra de forskjellige gruppene som

legges ut på vår hjemmeside på vesak-dagen 6. mai og som sendes ut til nærmere 4000 medlemmer som har epostadresse i vårt medlemsarkiv.

Noen av medlemmene i vår høytidsgruppe på zoom møte

Buddhister fra Myanmar, Kambodsja og Sri Lanka feiret også sitt tradisjonelle nyttår 13.-15. april. Men i år ble det bare markeringer i hjemmet under denne høytiden.

Yupaporn fra Sarpsborg bader Buddha hjemme under thai nyttår (songkran)

Utgiver av nyhetsbrevet:

Buddhistforbundet,
Postboks 9340 Grønland, 0135 Oslo.
e-post: kontor@buddhistforbundet.no
www.buddhistforbundet.no
www.facebook.com/Buddhistforbundet.Norge/
Ansvarlig redaktør: Egil Lothe
© Buddhistforbundet